

ni akarna. Nem veszi be senki gyomra politikával felpékelt kulturájukat. Hisz az országon a betegségek és nyomorúságok borzongása fut végig, miközben ők így — közművelődnek.

A bejelentő-hivatal és a záróra ügye a közgyűlésen.

— Hová helyezik az árvák pénzét? —

(Saját tudósítónktól.) Pénteken délután négy órakor harmadszor folytatták az októberi rendes közgyűlést. Ezuttal a tárgysorozat fontosabb pontjai kerültek sorra. Határoztak a bejelentő hivatal kérdésében, a közgyűlés csaknem egyhangúlag elfogadta a hivatal fölállításáról szóló szabályrendeletet és megbízta a tanácsot, hogy az ügyrendre vonatkozó szabályrendeletet is dolgozza ki. Kimondta a közgyűlés, hogy mielőtt a szabályrendeletek miniszteri szankciót nyernek, a bejelentő hivatalt *azonnal fölállítják*. A záróra ügyében előterjesztett szabályrendeletet is teljes egészében, változatlanul magáévá tette a közgyűlés s így most már ennek is csak a jóváhagyása van hátra. Az árvák pénzére vonatkozóan pedig olyan határozatot hozott a törvényhatósági bizottság, hogy ezeket a tőkéket a *husz év óta fennálló szegedi* pénzintézetekben helyezi el gyümölcsöztetés céljából. Hat óráig tartó tárgyalást az egész tárgysorozatot, ekkor az elnök az ülést berekesztette és bejelentette, hogy az ismeretes *póttárgyakat* a november 10-én folytatólag tartandó közgyűlés fogja tárgyalni. Azért van szükség ilyen hosszú időközre, hogy a póttárgyakat a szakbizottságok is tárgyalhassák és javaslatot terjeszthessenek azokról a közgyűlés elé. A mai

közgyűlés lefolyásáról az alábbi részletes tudósítást adjuk.

A közgyűlésen *Bokor Pál* helyettes polgármester elnökölt. Jegyzők: *Taschler Endre* főjegyző és *Rack Lipót* aljegyző. A múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasása és tudomásulvétele után a közgyűlés áttér a napirend folytatólagos tárgyalására.

Jelenti a tanács, hogy a gáz- és villamosági részvénytársaság közölte a várossal, hogy az Invert-égőkkel nem láthatja el a közvilágítást annyira, mint amennyire az Auer-égőkkel ellátta. A gyár lángonként *négy fillér* többletet követel s ennek megfelelően nyújtotta be a számláját is. A tanács nem akceptálta a számlát, hanem a régi egy-ségárákhoz ragaszkodott a légszuszgyárral fennálló szerződés alapján. Kéri most a tanács a közgyűlést, hogy intézkedését hagyja jóvá és rendelje el az Invert-égők leszerelését.

Bokor Adolf szólt a tárgyhöz. Ime tehát — ugymond, — ott állunk, hogy a légszuszgyárral baj van. A közgyűlésnek a tisztelt gáz és villamosági részvénytársasággal szemben radikálisabb álláspontra kell helyezkedni. Kéri a tanácsot, foglalkozzék az ő indítványával, nehogy a gázgyár sarokba szorítsa a várost. Majd rá fog jönni a tanács, hogy mennyi előnyt lehet kiaknázni a város javára. Ellene van a tanácsi javaslat ama részének, amely szerint föl akarják hívni a gázgyárat az Invert-égők leszerelésére. Azt kívánja, hogy az Invert-égők maradjanak most már a helyükön s ilyen értelemben járul csak hozzá a tanács javaslatához.

Balogh Károly előadó a tanács javaslata mellett argumentál. A közgyűlés a *tanács javaslatát fogadja el*.

Az adóhivatalhoz két kisegítő munkaerőre van szükség. A közgyűlés hozzájárul a két napidíjas alkalmazásához.

Ezután *Somogyi Szilveszter* dr. a bejelentő hivatal ügyében tesz jelentést. Mint-hogy a belügyminiszter már hozzájárult a közgyűlésnek ahhoz a határozatához, amely-

lyel a bejelentő hivatal fölállítását elrendelte, elkészítették a bejelentő hivatalnak azt a szabályrendeletét, amely a hivatal fölállítására vonatkozik. Fölsorolja a szabályrendelet fontosabb rendelkezéseit és kéri annak elfogadását, kéri továbbá a közgyűlést, hogy a bejelentő hivatal *ügyrendjére* vonatkozó szabályrendelet elkészítésére is utasítsa a város tanácsát. Amint azután a szabályrendeletek miniszteri jóváhagyást nyernek, a közgyűlés határozata értelmében a bejelentő hivatalt a már kibérelt helyiségben fölállítják.

Becsey Károly dr. nem fogadja el a tanács előterjesztését. Pénzügyi és egyéb okokból sem helyesli a bejelentő hivatal fölállítását. Abból a 25.000 koronából, amibe a bejelentő hivatal kerül — szerinte — egész sereg külvárosi utcát lehetne gázvilágítással ellátni. Indítványozza, hogy a tanács javaslatát *vegyék le a napirendről*. *Tóth Imre* dr. ezzel szemben a tanács javaslatát ajánlja elfogadásra azzal a kijelentéssel, hogy a közgyűlés járuljon hozzá ahhoz, hogy a bejelentő hivatal mindjárt a miniszteri jóváhagyás leérkezése után fölállítassék s ezt a határozatát fölebbvezetésre való tekintet nélkül végrehajtják. *Somogyi Szilveszter* dr. replikája, majd *Becsey Károly* dr. viszontválasza után a közgyűlés szavazás útján dönt és a *tanács előterjesztését teszi magáévá*.

Az üzleti záróra vonatkozó szabályrendelet dolgában referált most *Somogyi Szilveszter* dr. Megemlíti, hogy a záróra szabályozása ügyében *Szivessy Lehel* dr. nyújtott be indítványt, amelyre a város hatósága összehívta az érdekelt kereskedelmi és ipari testületeket, hogy a kérdést alaposan megvitassák. Ez megtörtént s a fölmerült kívánásoknak megfelelően elkészítették a záróráról szóló szabályrendeletet. Felolvassa azokat a rendelkezéseit, amelyek megállapítják, hogy a belvárosban és a Nagyköruton kívül a téli és a nyári időszakokban mikor kötelező a záróra. (A szabályrendeletet annak idején már részletesen ismertettük.) Kéri az előadó főkapitány a közgyűlést, hogy a szabályrendeletet úgy, amint van, fogadja el. *Hoffer Jenő* általánosságban hozzájárul a

hát, ami szenzációvá avatja az ő bevonulását a kaszárnnyába?

Váltig ezen törte a fejét s miután egy hétig sem tudott belőle kihozni semmit: ab-bahagyta a töprengést, belenyugodott roko-nai fölfogásába, amelylyel a kaszárnnyába való bemenetelét rendkívüli tettnek minősítették. És maga is eldicsekedett vele; fűt-fát megállított az utcán:

— Tetszik tudni, (vagy: tudod-e), mi történt? Bementem a kaszárnnyába.

A továbbiak iránt senki sem igen érdeklődött. Eleget beszélt a fiu büszkeségtől és lelkesedéstől ragyogó szeme.

— Igazán bementél? — kérdezték legtöbben csodálkozva. — Sose hittem volna.

A Rezső alakját apránként bizonyos köz-bámulat vette körül amolyan nimbuszféle, amitől a legbárgyubb embernek is megnő az önérzete. És ez az önbizalom hovatovább a Rezső arcára, egész magatartására rányomta nemesítő bélyegét. Valósággal megszépült tőle. Vékony vonalú ajka megivese-dett, orra fölhúzódott, csámpás járása megszilárdult. Kése lábát úgy hányta a levegőben, mint a toreadorok. És szépsége tudatában kacér nyakkendővel, monoklival és kamaslival ékesítette föl magát. Rengegűl pimasz látvány volt. De elpimaszkodott idővel a magaviselete is. Lefitymált mindenkit és mindent. Anyját agyonkinozta, mert szé-széyeit nem volt képes kielégíteni... Kü-

lönösen a szép ruháért lángolt Rezső, de hogy pelyhezni kezdett az álla, hevülni kezdett a lányokért is, ami már nagyobb vesze-delem. Egyéb tekintetben is megnőttek az igényei. Szeretett volna kávéházba járni, pik-kolózni, biliárdozni, kasszirfrájláknak ud-varolni. De persze, nem volt hozzá módja... Mihez fogjon, hogy pénzre tegyen szert?

Eszébe jutott az a szenzáció, aminek önérzetét köszönhette... A kaszárnnya!... (Bement a kaszárnnyába és nyolcvan krajcárt szerzett...) Jó, de most már büszke szela-don létere csak nem fotografirozhat baká-kat! Akkor meg hiába megy be a kaszárnnyá-ba. Eh, ott különben sem adnak neki szép ruhát... E célból egy szabóhoz kellene be-mennie... Megpróbálhatja... Utóvégre is, mi baja eshetik? Egy szabó minden való-szírúság szerint még a bakánál is szelidebb fajta ember lehet, hiszen bagnetja sincs.

... Bement egy szabóhoz csakugyan és mértéket vétetett vele magáról. Egy kockás angol ruhát rendelt nála, de a szabó nem akart hozzáfogni előleg nélkül.

— Seбай — gondolta magában Rezső — van Budapesten más szabó is... Bement egy másikhoz, egy harmadikhoz — tizedik-hez, a huszonkettedik végre kötélnek állott és megcsinálta neki a finom ruhát.

Rezső boldog volt és kezdte megérteni, hogy miben rejlett a kaszárnnyába való be-

menetelének a dicsősége. Nem, a kaszárnnya volt a lényeg, hanem a bemenetel. Ergo, be kell menni mindenüvé, bátran, vakmerően. Nincs abban semmi veszedelem és ki tudja, mi haszon sült ki belőle! Lám, egy ruha már-is kisült.

És ezentúl csakugyan bement Rezső mindenüvé. Minden nagyobb baj nélkül vég-gigportyázta az összes budapesti kávéháza-kat. Bement, megivott egy pikollót, cigaret-tázott, aztán kiment. És sehonnán sem dob-ták ki erőszaklakkal, mindenütt csak egy szel-id figyelmeztetést kapott, hogy maradjon ki feltűnés nélkül. Azt pedig még csak rossz néven sem vette Rezső.

Sajnos azonban, hogy ez a gyöngyölet nem tarthatott örökké; egy év lefolyása után már Kőbányán sem akadt egyetlenegy kávéház sem, amelyből Rezsőt ki ne tessék-kelték volna. A szabók még hamarabb el-fogvtak. Már a *harmadik* ruha után elkön-yvelték Rezsőt a fekete könyvíkbe, azontul hiába ment be hozzájuk Rezső, sehol sem akartak neki hitelezni.

... Most már mitévő legyen? ... Azt érezte, hogy csak egy módon segíthet ma-gán: újra csak be kell valahova mennie... De hová... Hopp!... Két heti töprengés után egy vakmerő ötlet cikázott át agyán. Hivatalt fog kérni... Miért ne mehetne be oda is, ahol a hivatalokat osztogatják: a mi-niszterekhez. Hiszen ezek a nagyjású urak,

Értesítés.

Telefon 1203. sz.

Kárpitos árú bárkinek részletfizetésre is

Dús választék kész diván, ottomán, matracok, garnitúrák stb. — Javítások jótállással szaksze-rűen és olcsón eszközöltetnek.

BALOG,

kárpitos-üzlet

Kossut Lajos-sugárut 6. szám.